

Piepklein museum voor huisvlijt en grootse dromen

Het is misschien wel het kleinste museum van de regio. In de buurtschap Ypelo tonen zondagsschilders de vruchten van hun huisvlijt. Al jaren. De komende maanden zijn hun mooiste werken te bewonderen in het Akkerhus.

Paul Berkhout
Ypelo

Trots is de overheersende emotie. Bij de mensen die het resultaat van hun inspanningen naar dit minuscule museum brengen. En bij organisator Volkert Boertjes, voormalig hoofd van de school in deze buurtschap tussen Enter en Wierden. Het was in 2017 zijn idee om met de wisselende exposities te beginnen in dit noaberhus in Ypelo. En het is ook zijn idee om van de twintigste expositie een bloemlezing van de mooiste werken te maken.

Gé Roessink (80) uit Enter brengt zonder twijfel het grootste schilderij binnen. Het is een stilleven in olie- en verf. „Deze heb ik uitgekozen omdat ik het tafelkleed indrukwekkend vind. Echt goed gelukt. En vanwege de kleuren. Ik maak altijd stilleven. Koop er wat attributen voor. Fruit, of wat anders. Ik doe dit sinds 1983, heb een cursus gevolgd. Schilderen brengt rust. Als ik het eenmaal gang heb, kan ik niet meer stoppen.“

Jan de Weerd (77) uit Rijssen moet nog een titel bij zijn schilderij bedenken. Het is net af. Het wordt Amazone. „Deze heb ik gekozen omdat het de laatste is. Vaak haal ik inspiratie uit plaatjes op Pinterest. Dit vond ik gewoon een mooi plaatje. Ik schilderde van mijn 12de tot mijn 30ste, met hulp van een kunstschilder in Rijssen. Ik zat in het slagervak, toen ik een eigen catering begon ben ik gestopt. Met 71 ging ik met pensioen en ben weer begonnen.“

Keuken stond in brand
Mathilde Ezendam (75) uit Enter zet graag haar herinneringen aan haar Afrikaanse reizen op het doek. Als kind wilde ze al kunstschilder worden, maar dat was onbespreekbaar thuis. Nu haalt ze de schade in met levensgrote portretten. „Mijn hart gaat uit naar deze mensen. Ze zijn blij, dragen kleurrijke kleren. De mooiste die ik ooit gemaakt heb, hangt thuis. Die is onverkoopt. Zonder schilderen kan ik niet. Ik had naar de kunstacademie gewild. Maar had heel ouderwetse ouders, ze verboden het. Mocht absoluut niet naar zo'n rommelschool. Toen ik eenmaal



▲ Kunst op het platteland, van linksboven naar rechtsonder: **Gé Roessink**, **Jan de Weerd**, **Mathilde Ezendam**, **Harry Ekkerink**, **Wilma Pluimers**, **Erik Boertjes**, **Fenny van der Valk**, **Elly Boertjes** en **Jan Willem Schipper**. FOTOS: VINCENT JANNIK

Zonder schilderen kan ik niet. Maar mijn ouders verboden het me om naar de kunstacademie te gaan

– Mathilde Ezendam

huisvrouw en moeder was, dacht ik: nu wil ik toch iets voor mezelf. Als ik schilder, ben ik helemaal weg. Een keer kwam mijn zoon naar me toe gerend. Stond de keuken in brand, was ik vergeten het gas uit te zetten.“

Bijzondere dochter

Harry Ekkerink (75) uit Enter schilderde zijn dochter, op wie hij heel trots is. Het portret was bestemd voor de tentoonstelling van Twentse portretten in het Rijksmuseum. Hij maakte het in de stijl van Rembrandt. „Je kunt wel zien dat ze een verstandelijke beperking heeft. Maar het gaat heel goed met haar. Karien is nu 43. Dat het zwartwit is, geeft het iets bijzonders. Sommigen zeggen: het is net een foto. Het kleed heb ik met een satéprikker bewerkt. Monnikenwerk. Maar als ik ergens aan begin, wil ik dat het perfect is. Ik ben bouwkundige, de creativiteit was er altijd.“

Wilma Pluimers (67) uit Enter is met het schildervirus geboren, denkt ze. Voor de Werf in Enter koos ze nu een iets andere invalshoek. „Het is mijn laatste werk. Ik ben er heel gek mee, maar dat is vaak zo met het laatste dat ik heb gemaakt. Ik verkoop

ook wel eens wat, of werk in opdracht. Maar sommige doeken wil ik niet verkopen, die betekenen te veel.“

Erik Boertjes (55), getogen in de buurtschap Ypelo maar verhuisd naar Den Haag, is een van de jongsten onder de kunstenaars. Zijn werk wijkt af. „Het zijn datavisualisaties. Deze is gemaakt voor een klimaatexpo. Het beeldt de verandering in temperatuur uit, hoe warmer een jaar, hoe bruiner het bolletje. Ik heb informatica gestudeerd in Enschede en de kunstacademie er achteraan gedaan. Voor dit beeld moet ik een code schrijven. Het voordeel is dat ik het model net zo vaak kan aanpassen als ik wil, zonder inkt te verspillen.“

Landschap van stof

Fenneke van der Valk (75) uit Ypelo draagt een art-quilt bij aan de tentoonstelling. Haar markante huis was haar inspiratie. „Ik was vroeger echt gek op naaien. Maakte kleertjes voor de kinderen, later de kleinkinderen. Maar ik had niet het idee dat dat nog op prijs werd gesteld. Toen ben ik met quilts begonnen, eerst traditionele patronen. Dit is wat kunstzinniger. Hoe meer technieken je beheerst,

des te meer je ermee kunt. In dit kleed zit zeker 200 uur werk.“

Elly Boertjes (75) brengt een hoed binnen, ook dat kan in dit kleine pop-up museum in Ypelo. Haar blikvanger is gemaakt van kopergaren. „Mijn hobby is kantklossen. Daarna volgde ik een workshop hoeden maken. Dat is een heel andere uitdaging. Maar ik maak er niet nog een, het was echt heel veel werk.“

Een vaste hand

Er hangen ruim twintig werken in het Akkerhus de komende maanden. De laatste die we noemen is **Jan Willem Schipper** (81) uit Enter. „Dit is diamond painting. Ik deed er 93 uur over, het zijn 56.000 steentjes. Rustgevend én je moet een vaste hand hebben. Dat heb ik, ondanks alles wat ik meemaakte. Een tumor, keelkanker, rug gebroken. Nu ben ik hier heel fanatiek mee.“

■ De expositie in het Akkerhus, Ypeloschoolweg 2C in Ypelo heeft vier speciale openstellingen op vrijdag: 27 maart, 24 april, 29 mei en 26 juni. Van 13.30 uur tot 16.30 uur. Vrij toegankelijk. Er zijn kunstenaars aanwezig.